

Mysterious Tragedy

I. The Event

ויקרא פרק י'

(א) ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יקוק אש זרה אשר לא צוה אתם:

(ב) ותצא אש מלפני יקוק ותאכל אותם וימתו לפני יקוק:

(ג) ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יקוק לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן:

1 And Nadav and Avihu, the sons of Aharon, took each of them his censer, and put fire therein, and laid incense thereon, and offered strange fire before Hashem, which He had not commanded them. 2 And there came forth fire from before Hashem, and devoured them, and they died before Hashem. 3 And Moshe said unto Aharon: 'This is it that which Hashem spoke, saying: Through those who are nearest to Me will I be sanctified, and before all the people will I be glorified.' And Aaron held his peace.

II. The Issues

1. The Sin
2. The Punishment
3. Moshe's Reaction
4. Aharon's Response

III. The Sin and Punishment

A. Non-Literal Approaches

רש"י ויקרא פרק י'

(ב) ותצא אש - רבי אליעזר אומר לא מתו בני אהרן אלא על ידי שהורו הלכה בפני משה רבן. רבי ישמעאל אומר שתויי יין נכנסו למקדש, תדע שאחר מיתתן הזהיר הנותרים שלא יכנסו שתויי יין למקדש.
 Rashi quotes...

Rabbi Eliezer: They declare a halachic decision in the presence of their teacher

Rabbi Yishmael: They enter the Sanctuary in an inebriated state (proof text: immediately following warning against entering the Sanctuary if inebriated)

ויקרא רבה (וילנא) פרשת אחרי מות פרשה כ

מלמד שהיו משה ואהרן הולכין תחלה ונדב ואביהוא מהלכין אחריהן וכל ישראל אחריהן ואומרים מתי ב' זקנים הללו מתים ואנו נוהגין שררה על הציבור

Midrash Rabba: They openly yearn for the day when Moshe and Aharon would die and they would ascend to leadership

ויקרא רבה (וילנא) פרשת אחרי מות פרשה כ

וע"י שלא היו להם בנים וכתוב בו מיתה הה"ד (במדבר ג) וימת נדב ואביהוא אבא חנין אומר ע"י שלא היה להם נשים דכתיב וכפר בעדו ובעד ביתו ביתו זו אשתו.

Midrash Rabba: They deliberately fail to have children; they fail to marry

B. Literal Approaches: אש זרה

רמב"ן ויקרא פרק י

(ב) ותצא אש מלפני ה' - טעם מלפני ה' כמו מאת פני ה'. והמשכיל יתבונן, שכבר פירשתי (שמות ל א) זה החטא בנדב ואביהוא, תדענו ממה שאמר ויקריבו לפני ה' אש זרה, ולא אמר ויקריבו לפני ה' קטרת אשר לא צוה אותם, והנה הם שמו קטרת על האש, כענין שאמר הכתוב (דברים לג י) ישימו קטורת באפך

ריקאנטי ויקרא פרק י פסוק א

לרמז לנו עיקר חטאם כי על האש לבד שמו הקטורת. כך פירש הרמב"ן ז"ל. והנני מוסיף לך ביאור על רמיזותיו, דע כי הקטורת קרב למדת הדין שנאמר [דברים שם] ישימו קטורה באפך, ולכך עוצר המגפה, אמנם היה צריך לכוין ביחוד השם המיוחד לריח ניחוח, והם לא עשו כן, ועל כן נענשו, כי כמו שחשבו לתקן עצמה מתו שהם כיונו לייחודה בכח עצמה בלא ייחוד השם הגדול, ולפיכך חרה אפה בהם, כי היא חפצה בייחוד אשר הוא לה טוב ושפע וברכה ולא תהיה זרה בכוונתם, ולזה הדעת נטו רוב חכמי הקבלה ז"ל.

Ramban

רשב"ם ויקרא פרק י

ונתנו בהן אש זרה אשר לא צוה אותם משה ביום הזה, שאעפ"י שבשאר ימים כת' ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח, היום לא צוה ולא רצה משה שיביאו אש של הדין, לפי שהיו מצפים לירידת אש גבוהה, ולא טוב היום להביא אש זרה, כדי להתקדש שם שמים שידעו הכל כי אש בא מן השמים, כמו שאמר אליהו ואש לא תשימו, לפי שהיה רוצה לקדש שם שמים בירידת האש של מעלה:

ויקרא פרק טז

(א) וידבר יקוק אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני יקוק וימת

IV. The Reactions

רש"י ויקרא פרק י'

(ג) הוא אשר דבר וגו' - היכן דבר ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי (שמות כט מג). אל תקרי בכבודי אלא במכובדי. אמר לו משה לאהרן אהרן אחי יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום והייתי סבור או בי או ברך, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך:

רשב"ם ויקרא פרק י'

אבל האגדה שאו' שהיה מנחמו משה לאהרן על שאמר לו הק' ונקדש בכבודי, בכבודי, וסבור הייתי או אני או אתה, עכשיו תדע שהם גדולים ממני וממך, אין זה לפי הפשט, וכי היה מבשר הק' למשה עשו לי משכן ובו ביום ימותו הגדולים שבכם:

רשב"ם ויקרא פרק י'

בקרובי אקדש - בכהנים גדולים הקרובים אלי לשרתני אני רוצה להתקדש, ולא שיתחלל שמי ועבודתי. שכן אמר לי הק' והכהן הגדול מאחיו וגו' את ראשו לא יפרע ו[את] בגדיו לא יפרם [וגו'] ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו, הא אם לא יצא קידש - ואין מוקדם ומאוחר בתורה - ולכך אל תניח העבודה, שאתה כהן גדול, ולא תצא ולא תחלל אלא יתקדש הק' ועבודתו על ידך: ועל פני כל העם אכבד - זהו כבוד שכינה שרואה בניו מתים ומניח אבלו בעבודת בוראו: וידום אהרן - מאבילותו ולא בכה ולא התאבל, שכן כת' ביחזקאל בן אדם הנני לוקח ממך את מחמד עיניך במגפה וגו' האנק דום מתים אבל לא תעשה, אף כאן וידום ממה שהיה רוצה להתאבל ולבכות. וזהו מוסר ואמיתת פשוטו.

ויקרא פרק י'

(ו) ויאמר משה אל אהרן ולאעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יקוק:
 (ז) ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יקוק עליכם ויעשו כדבר משה: פ
 6 And Moshe said unto Aharon, and to Elazar and unto Itamar, his sons: 'Let not the hair of your heads go loose, neither rend your clothes, that you die not, and that He be not wroth with all the congregation; but let your brethren, the whole house of Israel, bewail the burning which Hashem has kindled. 7 And you shall not go out from the door of the tent of meeting, lest you die; for the anointing oil of Hashem is upon you.' And they did according to the word of Moshe.